

مطالعهٔ قرآن

به منزلهٔ اثری ادبی

رویکردهای زبانی-سبک‌شناختی

نویسنده‌گان:

مستنصر میر - حسین عبدالرئوف

انتخاب و ترجمهٔ

ابوالفضل حُرّی

(عضو هیأت علمی دانشگاه اراک)

انتشارات نیامد

فهرست

درآمدی بر بحث قرآن به منزله‌ی اثری ادبی ۱۱
قرآن به منزله‌ی اثری ادبی ۲۳
ویژگی‌ها و مؤلفه‌های زبانی قرآن کریم ۵۱
سوره‌ی به منزله‌ی کلیت ۹۹
طنز و شوخ طبعی در قرآن ۱۱۹
گفت و گو در قرآن ۱۴۳
کنایه در قرآن ۱۶۹
فنون و صنایع ادبی در قرآن ۱۸۵
سازگان زبان‌شناختی قرآن ۲۱۵
زنگیرمندی مفهومی و بافتی در گفتمان قرآنی ۲۵۵
در باب تنوع سبک‌شناختی در ژانر قرآنی ۳۰۱

قرآن به منزله‌ی اثری ادبی*

مستنصر میر

در دهه‌ی ۱۸۹۰، ریچارد مولتون^۱ مؤلف کتاب مطالعه‌ی ادبی کتاب مقدس^۲، دلیل انتشار اثر خود را این‌گونه توجیه کرد: «کتاب مقدس^۳ برخلاف آثار ادبی^۴ یونانی، عبری و آلمانی—تافته‌ای جدا بافتۀ از تار و پود حماسه، غنا و نمایش^۵ است که بد خودی خود شایسته‌ی بررسی است و این‌گونه مطالعه طرحی نو درانداختن است. در ۱۹۸۷، رابرت آلت و فرانک کرمود، گرداورندگان کتاب راهنمای ادبی کتاب مقدس، از کارآمدی مسلم رویکرد ادبی به کتاب مقدس سخن به میان آورده و گفتند که «نیاز پژوهندگان مذهبی و غیر مذهبی این است که کتاب مقدس را همان‌گونه که هست، بخوانند؛ یعنی به منزله‌ی اثر ادبی گران‌سنگ و تأثیرگذار». قرآن نیز بهسان کتاب مقدس، شاهکار ادبی شناخته‌شده‌ای است. اما متأسفانه، هنوز هیچ‌کس آن‌چنان که مولتون در وصف کتاب مقدس سخن رانده، به قرآن نبرداخته است و احتمالاً به این قوادی‌ها هم پیش نمی‌آید که از قرآن به منزله‌ی یک اثر ادبی سخن به میان آید.^۶ در این‌جا، این پرسشن پیش می‌آید که مگر تاکنون کتاب‌های بی‌شماری — دست‌کم

* Mir, Mustansir, "The Qur'an as Literature", in *Religion and Literature*, 20 (1988)

1:49-64

1. R. Moulton

2. *The Literary Study of the Bible*

3. Literature

4. literatures

5. epic, lyric, dramatic

گوهرمان نگارش مقاله ۱۹۸۸ است و از آن موقع تاکنون پژوهش‌های بسیاری قرآن را به منزله‌ی اثری ادبی بررسیده‌اند و گلچینی از آنها در این مجموعه آمده است. م.

به زبان عربی — درباره‌ی ویژگی‌های ادبی قرآن به رشتهدی تحریر در نیامده است؟ مسلم است که تاکنون کتاب‌هایی در این زمینه نوشته شده است اما اعمده‌ی آن‌ها، بنابر شکل و محتوا‌یشان، بیش‌تر مذهبی‌اند تا نقد ادبی؛ مانند کتاب *تقلیدناپذیری قرآن اثر ادیب قرون میانه، ابویکر باقلانی (۹۵۰-۱۰۱۳م)*. از این‌رو، بررسی ادبی و فقط ادبی قرآن پاگذاشتمن در اقلیمی بکر و دست‌نخورده است.

در بررسی ادبی هدفمند هر کلام و گفتاری، منظور این است که آن کلام یا گفتار دارای وحدت و انسجام است. قرآن متشکل از ۱۱۴ سوره است که طول سوره‌ها از ۳ تا ۲۸۶ آیده تغییر می‌کند. اینکه سوره‌ها دارای وحدت یا انسجام باشند، در نظر اکثر علمای سنتی مسلمان امری غریب و نامأнос است. در نظر اینان، هر سوره متشکل از چندین آیات یا قطعات تک‌افتداده و جدابافت‌است (۱). این نگاه ذره‌نگر^۱ به قرآن که دلایل تاریخی دارد (۲)، بزرگ‌ترین مانع بر سر راه بررسی قرآن به منزله اثر ادبی بوده است. رویکرد آثار گذشتگان به قرآن به این گفته‌ی سقراط به فدروس می‌ماند: «فرقی نمی‌کند که خطوط به چه شکل مرتب شوند» (۲۶۴). این گفته نکوهش آثار گذشتگان نیست، چه این آثار حرف و حدیث‌های فراوانی در بطن خود نهان دارند و غالباً آغازگاه مطالعه‌ی ادبی قرآن به شمار می‌آیند. این نیز حقیقت ندارد که دیدگاه منفصل بودن قرآن، ظرایف و جذایت‌های ادبی آن را از دیده‌ها پنهان کرده است. از جمله دلایل تمایز تفسیر قرآن در قرن بیستم از تفسیر سنتی قرآن، یکی این است که اکثر علمای مسلمان امروزی قرآن را دارای انسجام چشمگیر می‌دانند. این دیدگاه جدید که چند و چون آن در این نوشته نمی‌گنجد، مطالعه‌ی ادبی نظاممند قرآن را هم ممکن و هم ضروری می‌داند. این گونه مطالعه اگر با روش‌شناسی درخور و متقن همراه شود، برای همه‌ی اهداف عملی و کاربردی، نو و بکر خواهد بود.

مطالعه‌ی ادبی نظاممند قرآن باید مطابق با اصول نقد ادبی و سوای ملاحظات مذهبی صورت پذیرد. مسئله‌ی رابطه میان وجوده مذهبی و ادبی یک نبسته / مصحف^۲ غامض و دشوار است. این وجوده با هم مرتبط ولی نایپوسته‌اند و همین امر مطالعه‌ی